

מטבע של זהב, שהוא פחות שימושי, נחسب כ "פירי", [מטלטין]⁽⁵⁾ ביחס למטבע של כסף שהוא שימושי יותר.

ומайдן, מטבע כסף נחسب כ"מעות" ביחס למטבע של זהב, היות ומטבע כסף "עובד לסוחר" יותר מאשר מטבע זהב.

לפי כן, משיכת מטבע הזהב על ידי המתחייב לשלם עבורו מטבעות כסף, הרי היא "קונה"
[מחייבות את הקונה אותה, לשלם תמורה]
את מטבע חכוף שהתחייב לשלם עבור
זהב⁽⁶⁾, שהרי משיכת הפירות פועלת את
הקניין, והЛОוקח מתחייב לתת את דמי המקה
— שם דין הכספי.⁽⁷⁾

אבל מטבע הכספי אינו קונה [אינה מחייבות]
את מוכר מטבע הזהב ליתנו לקונה, כי
נתינת "מעות" גרידא אינה קונה את
החכוף.⁽⁸⁾

בא להורות שם סיכמו ביניהם על סוג מטבע מסוימים אינו יכול לשנות, ואיפלו מטבעות חדשות למטען ישנות — גمراו לקמן מה ב.

7. הקשה הפני יהושע: לדעת רבי יוחנן האומר:
מעות קונות מן התורה, ולא ביטלו חכמים קניין
כסף אלא מחשש שהוא יאמר לו "ישראל חייטך
בעליה", אם כן, מדובר אין הכספי קונה את
זהב, הרי במעות אין חשש שהוא ישראפו, שהרי
מחוויב הוא לשמרם בקרען [כמו שכתו
תוספות לעיל מג א"ה מאין], אם כן בכחאי
גונא יש לומר שמעות יקנו לו כדי תורה ומדובר
לא יקנה הכספי את הזהב?

ובס"מ"ע [רג טו] תירץ שלא חילקו חכמים
בתיקתיהם, וכן כתוב ב"נתקיבות המשפט" [קד א
וחלק שם על מה שכותב "מחנה אפרים" קניין
מעות סימן ה שם נתן שטר חוב שאין בו חשש

את ה"מטבע", דבר המשמש לשני
אמצעים:

האחד, אמצעי לקביעת מחיר.

השני, אמצעי תשולם.

דבר המהווה אמצעי תשולם אך לא מהו זה
אמצעי לקביעת מחיר, או דבר המהווה
אמצעי לקביעת מחיר אך לא מהו אמצעי
תשולם, איינו נחسب למטבע, אלא ל"פירי".

המורר דבר לחברו, חייב הקונה ליתן לו את
תשולם החפץ במטבעות, אבל איינו יכול
המורר לקבוע חייב תשולם בסחורה אחרת,
אללא אם כן עשה זאת בקניין חליפין, ואז אין
הסחרה האחרת נחשבת כתשולם עבור
המקה, אלא נקנית לו בקניין חליפין!

כל ה"מטטלטין" נקרים בסוגיות הגמרא
פירוט.⁽⁴⁾

לו, לעניין קניין משיכת כמטטלטין — "דרבי
דור".

4. משום דפيري שכחיה נקט פרי — על פי רשי
קידושין כח ב, ראה שם.

5. בין בדיני כסף בין במטבע אחר של כסף —
"אוצר מפרשי התלמוד" בשם "פרחי כהונה"
 ועוד אחרים. [ראה שם מדובר לא הדגיש רשי]
 פרט זה לעניין זהב כמו שכתו לעניין נחתת.
 ו"לחם אבירים" כתוב דבעינן דוקא מטבע כסף
חריף בערך הזהב.

6. קונה ששנינו בכל המשנה, אינו קונה ממש,
אללא רק מחייב, כי לשון קניין שייך בדבר
מוסיים, ואילו כאן אין הולוקח מתחייב לתת
מטבעות מסוימות. ומה שנקט התנה לשון קניין,